

[Ole Espersen]

Jeg synes ikke, at man kan gå til afstemning, uden at regeringen har kommenteret den sag.

Der er et par andre ting, jeg gerne vil tage op, og som vi også havde oppe under andenbehandlingen. Der er et spørgsmål vedrørende bestemmelsen i grundlovens § 27 om tjenestemænd. Nu bliver det jo sådan, at statstjenestemænd skal gøre tjeneste i et rent privat selskab.

Det er første gang overhovedet, dette kommer til at ske, og det sker uden nogen form for juridisk analyse. Der er ikke et ord om, hvorvidt det virkelig kan lade sig gøre. Vi forsøgte under andenbehandlingen at få lidt klarhed over det; det lykkedes ikke. Nu er der givet et par svar i udvalget, hvori det bl.a. siges, at disse tjenestemænd får en bedre retsstilling, end de har krav på efter grundloven.

Det er jo sådan, at grundloven indeholder en afvejning: Tjenestemændene har en særlig beskyttet stilling; til gengæld har de en pligt til loyalitet over for staten. Det følger imidlertid af et andet svar, der er givet til Finansudvalget, at statstjenestemændene ikke længere skal have denne loyalitet over for staten, men skal have loyaliteten over for det private aktieselskab.

Nu er det jo sådan – jeg vil bede finansministeren korrigerer mig, hvis jeg tager fejl – at disse aktier skal sælges i fuldstændig fri handel; de kan købes af alle, de kan også købes af udlændinge, det er der ikke noget galt i. De kan f.eks. også købes af den franske stat eller af en hvilken som helst stat, der prøver at samle en god formue sammen – og det er sikkert en god formue.

Derfor er mit spørgsmål: Er det virkelig meningen, at danske statstjenestemænd skal deponere deres loyalitet i et selskab, der måske ejes af en fremmed stat? Sådan må man læse svarene. Jeg håber, at finansministeren vil svare på det. Det viser jo med al ønskelig klarhed, hvor svært det bliver, når man først vil bøje grundloven og lovgivningen på denne måde.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er en lidt underlig debat, der foregår i øjeblikket, fordi det, der diskuteres, er det forrige punkt på dagsordenen, nemlig lovforslag nr. L 178 om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring. Det lovforslag er vedtaget af 6 partier for og 2 imod. Vi var et af de partier, der stemte for, og det står vi selvfølgelig ved, når vi

lige har trykket på knappen og stemt for lovforslaget.

Det, der diskuteres under det nuværende punkt, er jo følgelovgivningen, og den støtter vi såmænd også. Vi synes, at privatiseringen af Statsanstalten for Livsforsikring og følgelovgivningen er glimrende lovgivning, og uanset hvilke bemærkninger – det er jo ikke nye bemærkninger – der ellers i dag er kommet fra Socialdemokratiet og SF, fastholder vi selvfølgelig privatiseringen, lige så vel som 5 andre partier gjorde det under det foregående punkt på dagsordenen.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Må jeg for det første, da jeg har forstået, at hr. Erling Olsen og hr. Rahbæk Møller i en række situationer har taget min udtalelse under førstebehandlingen op og citeret den også uden for dette hus, sige, at jeg er en lille smule bedrøvet over, at det ikke var et fuldstændigt citat.

Mine bemærkninger under afslutningen af førstebehandlingen var en reaktion på hr. Erling Olsens ønske om, såfremt vi ikke kunne indgå i substansændringer om en helt anden struktur, at der skulle gennemføres en hurtig og effektiv lovgivningsproces. Det, jeg svarede, og som er blevet citeret løsrevet fra sin sammenhæng, fremgår af Folketingstidende 1989-90 sp. 5951, og jeg citerer:

»Der er hverken af Socialdemokratiet eller af SF under denne førstebehandling fremført noget som helst, der får mig til at ønske at ændre bare et komma i mit lovforslag . . .«

Jeg sagde senere:

»Det betyder ikke, at hvis udvalgsarbejdet afslører, at der er detaljer, der skal rettes, så har jeg ikke vilje til at gøre det. Det har vi selvfølgelig altid, og det har vi også aftalt flertallet imellem at vi selvsagt er indstillet på. Men hovedskitsen, som den ligger i lovforslaget, er der ikke anledning til at ændre på. Det er vel et rimelig klart svar.«

Jeg synes, det ville have været godt for den almindelige respekt for folketingsarbejdet, når hr. Erling Olsen citerer en del af svaret, at resten af svaret også blev citeret.

Der var ikke noget i det, S og SF sagde, der gav os anledning til at ændre den overordnede skitse; men det er klart, at vi var indstillet på at forhandle detaljer. Der har jo også undervejs været en række drøftelser mellem de 6 partier,